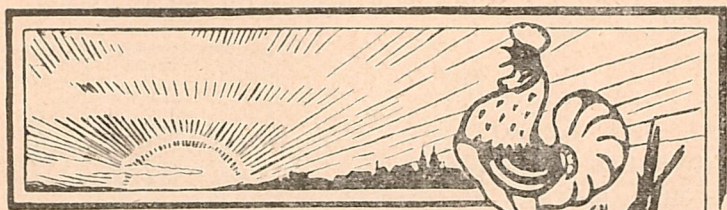

дѣдо! Добрѣ проживѣхъ азъ при тебе. Никому зло не сторихъ. Добрини правихъ... А отъ човѣцитѣ само зло видѣхъ...

— Ела, синко! казалъ му дърварьтъ. Живѣй си свободно! Че си ималъ, или че си нѣмалъ дълги мустаци, туй, синко, за мене нищо не значи; но че имашъ голѣма обичъ и блага душа, за мене, братко, това нѣщо много значи!...

И до сега тѣзи дбори хора живо и здраво си живѣятъ въ гората, съ трудъ си хлѣба изкарватъ и никому зло не правятъ.

Г. Петчевски

ПЪТЛЮ ПЪЙ.

Кукуригу! гѣтлю пѣй,
Двора оглушава:
— Хайде дигайте се, брей,
Утро приближава!

Кукуригу! пѣтлю пѣй,
Цѣпи той простора:
— Ето слънце ще огрѣй,
Съмна се на двора.

Кукуригу! пѣтлю, пѣй:
— Откога ви каня,
Да не ви завари, брей,
Слънцето въ юрганя.

Ц. Калчевъ.